

kunde fremhæve ved flere Exempler, at dette virkelig forholder sig saaledes; men jeg skal ikke udtvære Debatten; maaske man ved en anden Leilighed kan tage dette Spørgsmaal under nærmere Drøftelse, og navnlig fordi den ærede Minister har taget saa velvillig imod Forespørgslen. Den ærede Minister sagde, at det ikke forholdt sig ganske, som jeg havde fremhævet, at Tagerne i Udlandet vare lavere end hos os. Det er imidlertid faktisk. Jeg skal oplyse, at paa kortere Afstande ere Tagerne fuldt saa høje her som i Udlandet, for Afstande fra 4 til 6 Mil, men komme vi blot derover, saa ere Tagerne langt højere her end i Udlandet. Tager man for Exempel Strækningen mellem Esbjerg og Rødhjærsbro, saa er Tageren for en Vognladning der 53 Kr.; men tager man akkurat den samme Veilængde i Belgien, er Tageren ikke 53 Kr. men 33 Kr., og dette Forhold er gjennemgaaende Tilfældet. Der kan være enkelte Tilfælde, hvor det er en Privatbane, eller hvor Kreaturerne føres for Exempel fra Lybssland til Sønderjylland eller Holsten, at Forholdene ere anderledes, men gjennemgaaende er det saaledes, som jeg har paavist. Den høitærede Minister lovede at ville tage Spørgsmaalet om de omtalte Smørrogne under Overveielse og fremhævede, at det maatte være af særlig afgjørende Betydning, om denne Udsjælf var en saadan, at man skulde tage Hensyn til den. Der maa jeg dog tillade mig at erindre den høitærede Minister om, at Smør netop er det Produkt, der gjennemgaaende gaar over Esbjerg i Stedet for over Aarhus, Frederikshavn eller andre Havne; næst efter Kreaturer er den væsentligste Udsjælfesartikel over Esbjerg netop Smør. Naar den høitærede Minister vil betvivle, om Jartiplanen er lagt saa ugunstig for Esbjerg, kan jeg ikke Andet end gjentagende minde den ærede Minister om, at det dog ikke synes at være billigt, naar Esbjerg fremdeles skal betragtes som Udsjælfeshavn, at saadanne Stationer som Ringkjøbing, Holstebro og Struer skulde betragtes som Hovedstationer fremfor Esbjerg. Det er jo indlysende, at selv de Tog, der gaa over Esbjerg til de nævnte Stationer, lige saavel som de, der gaa fra de nævnte Stationer over Esbjerg, ikke sætte Esbjerg i Forbindelse med de længere bortliggende Stationer, hvad der ellers vilde være Tilfældet, hvis de vedkommende Tog udgik fra Esbjerg eller sluttede deres Rute der, og det er lige saa uimodsigeligt, at ikke mindre end 6 Tog hver eneste Dag sætte Esbjerg udenfor Ruten, idet de kommende nordfra slutte i Ringkjøbing, Holstebro eller Struer, eller udgaa derfra imod Nord og altsaa i begge Tilfælde sætte Esbjerg udenfor Ruten. Det glædede mig, at den ærede Minister vilde indrømme, at Havneafgifterne ikke vare rimelige for Esbjergs Vedkommende, men man maa dog, siger den ærede Minister, tage Hensyn til de andre Havne paa Vestkysten, Varde og Ribe, men den ærede Minister

vil dog indrømme, at Ekibsarten paa Varde og Ribe er saa ubetydelig, at det er urimeligt, at den Trafik, man havde ventet over Esbjerg — det er jo derfor, man har anlagt denne Havn — skulde rette sig efter disse småe Havne, som jeg idetmindste kan paavise i de senere Aar have haant saa godt som slet ingen Trafik. I det Hele taget skal jeg imidlertid sige, at det Vigtigste for Trafiken over Esbjerg — Hovedsagen, som den høitærede Minister sagde — er Dampskibsstrafiken fra Esbjerg til England. Det er den, der gjør Udgifterne saa høje og urimelige, og naar, som Tilfældet er, Tageren for et Kreatur fra Esbjerg til England er 47 Kr., er den saa høi, at dette jo ubetinget maa staa som Hovedsagen i Sammenligning med de andre ogsaa for høje Afgifter. Ihvorvel Havneafgifterne lægge en Byrde paa Trafiken, og Fernbanetagerne, som jeg har omtalt, ogsaa forhøje Udgifterne, er det jo ikke Noget, der har saa stor Betydning som Fragttagerne paa Dampskibene. Det er jo fuldt ud rigtigt, som den ærede Minister sagde, at det forenede Dampskibsselskab har erobret denne Trafik og raader der saa suldstændig, at ingen Anden kan konkurrere med det, og hvorvel det, som den høitærede Minister siger, vilde være et radikalt Middel, om Staten overtog denne Trafik, vilde han dog række Haanden dertil og gaa denne radikale Vej. Jeg tillader mig at gjentage det i Haab om, at man virkelig i den allernærmeste Fremtid maatte kunne komme dertil, fordi det som sagt er Hovedsagen. Naar den ærede Minister bemærkede angaaende Havneforholdene, Havnebestyrelsen, og de øvrige Institutioner, der maa være tilstede i en Havneby, at de ikke ere saa lette at staffe tilveie i Esbjerg, fordi de kommunale Forhold der sætte en Hindring derimod, saa vil den ærede Minister dog maaske ved nærmere Overveielse kunne finde Mænd, der vare ligesaa kvalificerede og ligesaa godt kunde udfylde den Plads, her er Tale om, som han har fundet dem til flere og andre Byer, t. Ex. Frederikshavn. Det vil sikkert vise sig at være Tilfældet, at Forholdene i Esbjerg ikke lægge nogen Hindring i Veien derfor. Hvad Grunden ellers skulde være til, at Havnebestyrelsen eller det første Medlem af denne har Sæde i Kjøbenhavn og ikke i Esbjerg, omtalte den ærede Minister ikke. Jeg vil haabe, at han vil tage det under nærmere Overveielse og foretage Noget i denne Retning. Jeg skal dermed slutte, idet jeg som sagt haaber, at dette Spørgsmaal i det Hele vil blive taget under Overveielse og mulig allerede i de nærmeste Dage under Finanslovens Behandling yderligere vil blive drøftet.

Judenrigsministeren (Skel): Jeg kan gjengælde den ærede Forespørger det Lempelighedshensyn, han troede at skylde mig, og erklære, at jeg af Hensyn dertil, men ogsaa af Hen-